

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0073/2014

31.1.2014

BETÄNKANDE

om jämställdheten mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2012
(2013/2156(INI))

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

Föredragande: Inês Cristina Zuber

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	26
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	28

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om jämställdheten mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2012 (2013/2156(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 2 och artikel 3.3 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen och artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (CEDAW) av den 18 december 1979,
- med beaktande av FN:s konvention från 1949 om bekämpning av människohandel och utnyttjande av andras prostitution,
- med beaktande av förklaringen och handlingsplattformen från Peking, som antogs vid den fjärde internationella kvinnokonferensen den 15 september 1995, samt de slutdokument som senare antogs vid FN:s extra sessioner Peking +5 (2000), Peking +10 (2005) och Peking +15 (2010),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 606/2013 av den 12 juni 2013 om ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder i civilrättsliga frågor¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/99/EG av den 13 december 2011 om den europeiska skyddsordern³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF⁴,
- med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen),

---

¹ EUT L 181, 29.6.2013, s. 4.

² EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.

³ EUT L 338, 21.12.2011, s. 2.

⁴ EUT L 101, 15.4.2011, s. 1.

- med beaktande av den europeiska jämställdhetspakten (2011–2020), som Europeiska rådet antog i mars 2011¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 mars 2010 *Ett förstärkt engagemang för jämställdhet: Kvinnostadga* (COM(2010)0078),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 september 2010 *Strategi för jämställdhet 2010–2015* (COM(2010)0491),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 16 september 2013 *Mid-term review of the Strategy for equality between women and men (2010–2015)* (SWD(2013)0339),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 8 maj 2013 *Report on Progress on equality between women and men in 2012* (SWD(2013)0171),
- med beaktande av Europeiska jämställdhetsinstitutets rapport *Review of the Implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States: Violence against Women – Victim Support*, publicerad 2012,
- med beaktande av att det sedan 1975 finns europeiska direktiv om de olika aspekterna av likabehandling av män och kvinnor (direktiv 2010/41/EU, direktiv 2010/18/EU, direktiv 2006/54/EU, direktiv 2004/113/EG, direktiv 92/85/EEG, direktiv 86/613/EEG och direktiv 79/7/EEG),
- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2013 om tillämpning av principen om lika lön för manliga och kvinnliga arbetstagare för lika eller likvärdigt arbete²,
- med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2013 om den ekonomiska krisens inverkan på jämställdhet mellan könen och kvinnors rättigheter³,
- med beaktande av sin resolution av den 11 juni 2013 om kvinnors rörlighet inom utbildningen och på arbetsmarknaden i EU⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2013 om avskaffande av könsstereotyper i EU⁵,

---

¹ Bilaga till rådets slutsatser av den 7 mars 2011.

² Antagna texter, P7_TA(2013)0375.

³ Antagna texter, P7_TA(2013)0073.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2013)0247.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2013)0074.

- med beaktande av sin resolution av den 6 februari 2013 om 57:e sessionen i FN:s kvinnokommission (CSW): Förebyggande och avskaffande av alla former av våld mot kvinnor och flickor¹,
- med beaktande av sin resolution av den 11 september 2012 om kvinnors arbetsvillkor inom tjänstesektorn²,
- med beaktande av sin resolution av den 24 maj 2012 med rekommendationer till kommissionen om tillämpning av principen om lika lön för manliga och kvinnliga arbetstagare för samma eller likvärdigt arbete³,
- med beaktande av sin resolution av den 10 februari 2010 om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2009⁴, den 8 februari 2011 om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2010⁵, och den 13 mars 2012 om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2011⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2011 om kvinnor och företagsledarskap⁷,
- med beaktande av sin resolution av den 5 april 2011 om prioriteringar och utkast till en ny ram för EU-politiken för att bekämpa våld mot kvinnor⁸.
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om fattigdom bland kvinnor i Europeiska unionen⁹,
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om jämställdhetsaspekterna av den ekonomiska och finansiella krisen¹⁰,
- med beaktande av sin resolution av den 3 februari 2009 om icke-diskriminering grundad på kön och solidaritet mellan generationer¹¹,
- med beaktande av sin resolution av den 13 oktober 2005 om kvinnor och fattigdom i Europeiska unionen¹²,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0073/2014), och av följande skäl:

¹ Antagna texter, P7_TA(2013)0045.

² Antagna texter, P7_TA(2013)0322.

³ Antagna texter, P7_TA(2012)0225.

⁴ EUT C 341 E, 12.2.2010, s. 35.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2011)0085.

³ Antagna texter, P7_TA(2012)0069.

⁷ Antagna texter, P7_TA(2011)0330.

⁸ Antagna texter, P7_TA(2011)0127.

⁹ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 77.

¹⁰ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 79.

¹¹ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 31.

¹² EUT C 233 E, 28.9.2006, s. 130.

- A. Jämställdhet är en grundläggande rättighet som är fastställd i fördraget om Europeiska unionen och Europeiska unionens stadga om de mänskliga rättigheterna. EU:s mål på detta område är att garantera lika möjligheter för och likabehandling av kvinnor och män samt att bekämpa diskriminering på grund av kön. Trots att unionen ha gett sig själv den specifika uppgiften att jämställdhetsintegrera all sin verksamhet finns det fortfarande många brister när det gäller jämställdheten.
- B. Trots de framsteg som har gjorts på detta område är jämställdheten fortfarande mycket bristfällig, sett till såväl kvinnors rättigheter i form av mänskliga rättigheter, karriär-, och sysselsättningsmöjligheter, lönevillkor och tillgång till utbildning och till hälso- och vårdtjänster som deras deltagande i ekonomin, beslutsfattandet och den politiska representationen.
- C. Den ekonomiska krisen har medfört en sänkt levnadsstandard för många EU-medborgare. Arbetslösheten bland kvinnorna i EU-27 uppgick till 10,8 procent under det sista kvartalet 2012¹. Det krävs ökade strategiska offentliga investeringar för att tillväxten ska komma alla till del, och man måste öka kvinnornas deltagande i arbetslivet för att säkerställa en varaktig och långsiktig tillväxt.
- D. I artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna fastslås det att all diskriminering på grund av bland annat kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning ska vara förbjuden.
- E. De EU-direktiv om likabehandling av kvinnor och män som har antagits sedan 1975 har i hög grad bidragit till ett effektivt främjande av jämställdheten. Tyvärr tillämpar vissa gamla medlemsstater ännu inte dessa direktiv korrekt eller kontrollerar inte i tillräcklig utsträckning att den införda tillämpningslagstiftningen faktiskt verkställs. De nya medlemsstaterna i Östeuropa har av olika anledningar ännu inte börjat tillämpa denna viktiga del av EU-rätten fullt ut.
- F. Vissa stater har vidtagit åtgärder för att öka jämställdheten, i bland i form av lagstiftning, men dessa förändringar sker alltför långsamt och är inte tillräckliga.
- G. Ungdomsarbetslösheten har nått aldrig förut skådade nivåer – i genomsnitt 23,1 procent i EU, och långtidsarbetslösheten har ökat i de flesta medlemsstater och har nått den högsta nivån någonsin i hela EU.
- H. Det finns stora skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller könssegmenteringen av arbetsmarknaden. De länder med kraftigast segmentering är de där kvinnorna arbetar mest.
- I. Nettobortfallet av arbetstillfällen har sammanfallit med en ökning av andelen otrygga anställningar i form av lågbetalda deltidsarbeten och kortvariga anställningsavtal.

---

¹ SWD(2013)0171.

- J. Fattigdomen ökar i EU sedan 2007 och hushållens inkomster har sjunkit så mycket att 24,2 procent av EU:s befolkning nu befinner sig i riskzonen för fattigdom eller utestängning och 26 procent av kvinnorna anses löpa risk för fattigdom i EU-27, jämfört med 23,9 procent av männen¹. Barnen, som det oftast är kvinnor som tar hand om, drabbas särskilt hårt, och kvinnor löper större risk för fattigdom än män. Kvinnor som är egenföretagare eller som står utanför arbetsmarknaden eller är arbetslösa, äldre kvinnor, kvinnor med funktionsnedsättning, kvinnor som tillhör etniska minoriteter, invandrarkvinnor och låg- eller utbildade kvinnor, kvinnor som lever ensamma och ensamstående mammor utgör en grupp som löper särskilt stor risk att hamna i fattigdom. I genomsnitt tre hushåll av tio i EU är enpersonshushåll, varav en majoritet består av kvinnor (särskilt äldre) som lever ensamma – en andel som stiger. Enpersonshushåll och hushåll med endast en inkomst missgynnas i de flesta medlemsstater, båda i absoluta och relativa tal, i samband med beskattning, socialförsäkring, bostäder, hälso- och sjukvård, försäkringar och pensioner.
- K. EU står för närvarande inför den värsta ekonomiska och finansiella krisen sedan den stora depressionen under 1930-talet. Krisen har lett till att arbetslösheten ökat avsevärt i alla medlemsstater, men särskilt i de sydeuropeiska länderna. De politiska åtgärder för budgetkonsolidering som medlemsstaterna vidtagit och som ofta inbegriper personalnedsänkningar och lönefrysning drabbar framför allt den offentliga sektorn, som är kvinnodominerad. Inte någon av dessa politiska åtgärder tar tillräcklig hänsyn till jämställdhetsaspekterna.
- L. Budgetkonsolideringen måste vara förenlig med Europa 2020-strategins sysselsättningsdimension och sociala aspekter, i synnerhet när det gäller frågor som rör jämställdhet och icke-diskriminering.
- M. Jämställdhet är en avgörande ekonomisk tillgång för främjandet av en rättvis ekonomisk tillväxt som kommer alla till godo. Att minska ojämlikheterna på arbetsmarknaden är ett mål för att uppnå inte bara likabehandling, utan även en effektiv och smidig arbetsmarknad.
- N. Enligt Eurostat uppgick den totala sysselsättningsgraden i Europa under 2012 till 62,4 procent bland kvinnor i åldrarna 20–64 år, mot 74,6 procent bland män.
- O. Sysselsättningsgraden är en viktig indikator för att mäta bristen på jämställdhet. Dessutom är arbetenas kvalitet och villkor lika viktiga parametrar för att mäta detta.
- P. Kvinnornas sysselsättningsgrad underskattas eftersom många kvinnor inte är anmälda som arbetssökande, framför allt bland kvinnor som är bosatta på landsbygden eller i avlägsna regioner. Denna situation skapar en ojämlik tillgång till offentlig service (förmåner, pensioner, mammaledighet, sjukledighet, tillgång till social trygghet osv.).
- Q. Det är vanligare bland kvinnor än män att arbeta deltid och att ha visstidsanställning eller tillfällig anställning. Nästan en tredjedel av den totala kvinnliga sysselsättningen under 2012 utgjordes av deltidsarbete (32,1 procent, jämfört med 8,4 procent bland männen). Andelen ofrivilligt deltidsarbete ökade till 24 procent av de deltidsarbetande

---

¹ Källa: Eurostat.

kvinnornas totala sysselsättning under 2012 (jämfört med 20 procent under 2007)¹. Kvinnor drabbas särskilt ofta av otrygga anställningar, med en hög andel ofrivillig deltid, visstidsanställningar och tillfälliga anställningar. Sådana anställningsavtal ger sämre skydd mot avskedande eller andra former av avbrytande av avtalet. Dessa kontrakt missgynnar kvinnorna, bland annat när det gäller deras möjligheter till karriärutveckling, fortbildning eller pensionsrätter, men är i vissa situationer också till hjälp för kvinnor och män som vill kombinera arbete och privatliv. Kvinnorna har därför lägre löner, riskerar att få sämre socialt skydd och har större svårigheter att bli ekonomiskt oberoende. En stor del av dem som arbetar svart är kvinnor.

- R. Kommissionen bör i större utsträckning säkerställa att EU-direktiven på detta område tillämpas, inte minst av arbetsmarknadsparterna, som förhandlar om kollektivavtal och alltför ofta inte känner till gemenskapskraven på likabehandling av kvinnor och män när det gäller löner, tillgång till sysselsättning, befordran och social trygghet.
- S. Den rådande krisen har drabbat de unga extra hårt och arbetslösheten bland ungdomar under 25 år uppgick till 22 procent i september 2012². Flickorna är underrepresenterade inom utbildningsinsatser som syftar till att underlätta övergången från skola till arbete. Den genomsnittliga andelen unga som varken arbetar eller studerar (så kallade "NEET") uppgick till 22,4 procent i EU:s södra delar och randområden, jämfört med 11,4 procent i de norra och centrala delarna. Unge kvinnor inleder oftast sitt yrkesliv med tillfälliga deltidsanställningar, vilket innebär att de förvärvsarbetar under kortare tid. Löneklyftan mellan könen inverkar på pensionsnivåerna, vilket gör att kvinnor löper större risk än män att hamna i fattigdom.
- T. Krisen har allvarliga konsekvenser för sårbara personer och kvinnor, som drabbas både direkt – genom att de förlorar sina arbeten, får sänkta löner, lägre pension, lägre förmåner och sämre anställningstrygghet – och indirekt på grund av nedskärningar inom den offentliga servicen och den sociala omsorgen.
- U. Att kvinnor och män delar på ansvaret för familjen och hemmet, framför allt genom att de får möjlighet till föräldraledighet och pappaledighet, är en förutsättning för främjandet och uppnåendet av jämställdhet.
- V. Kvinnor tjänar fortfarande mindre än män som utför samma arbete och har samma kompetens. Löneskillnaderna uppgår till i genomsnitt cirka 16,2 procent i EU, med stora variationer i medlemsstaterna – från 10 procents löneskillnad till ett lönegap på över 20 procent i vissa medlemsstater. Lägre kvinnolöner leder oundvikligen till lägre pensionsinbetalningar och följaktligen till lägre pensioner. Löneklyftan, och således även pensionsskillnaderna, mellan könen är fortfarande en av de huvudsakliga anledningarna till att kvinnor hamnar under fattigdomsgränsen senare i livet.
- W. Arbetslösheten i eurozonens södra delar och randområden uppgick till i genomsnitt 17,3 procent under 2012, jämfört med 7,1 procent i dess norra och centrala delar³.

---

¹ Källa: Kommissionen, *Report on progress on equality between women and men in 2012* (SWD(2013)0171).

² Källa: Eurostat 155/2012, 31 oktober 2012.

³ *EU Employment and Social Situation; Quarterly Review*, IP/13/879, 2.10.2013.

- X. Det är avgörande för att vi ska förnyad tillväxt att fler kvinnor kommer ut i arbetslivet. De bidrar till att familjens inkomster ökar, vilket leder till ökad konsumtion och ökade inbetalningar till socialförsäkringssystemen och ökade skatteintäkter samt till att ekonomin får nytt liv. Jämställdheten inverkar följaktligen positivt på den ekonomiska tillväxten och förbättringen av levnadsstandarden.
- Y. Den växande fattigdomsriskerna har ett nära och direkt samband med bortfallet av viktiga statliga sociala funktioner, vilket till exempel visat sig i samband med den senaste tidens nedmontering av offentliga sociala trygghetssystem i en rad medlemsstater, parad med en sänkning av viktiga sociala förmåner (barnbidrag, arbetslöshetsersättning, sjukpenning och inkomststöd), vilket påverkar många kvinnor, framför allt de med familj och som är ensamt ansvariga för hemmets skötsel.
- Z. År 2011 uppgav 78 procent av kvinnorna att de utförde ”hushållssysslor” varje dag (jämfört med 39 procent av männen¹), och flexibla arbetstider på frivillig basis är av central betydelse för uppnåendet av bättre balans mellan arbete och privatliv. Under 2010 uppgick sysselsättningsgraden i Europa bland kvinnor med barn att försörja till 64,7 procent, jämfört med 89,7 procent bland män med barn att försörja. Det är få män som tar föräldraledigt.
- Aa. Det saknas fortfarande en hållbar lösning på problemet att förena arbete, familj och privatliv, varför många kvinnor – som i allmänhet är de som ansvarar för omsorgen av barn och anhöriga – ser sig tvungna att acceptera deltidssysslor och till och med sluta arbeta på grund av bristen på rimligt prissatt barn-, äldre- och handikappomsorg eller effektiva åtgärder för att på ett bättre sätt förena arbete med privatliv. Enligt Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor² uppgår över sex miljoner kvinnor i Europa att de inte kan arbeta heltid på grund av sitt familjeansvar. Denna roll som omsorgsgivare utgör ofta ett hinder för anställning och för kvinnornas möjligheter till yrkesliv.
- Ab. Flera ekonomer och demografer (Världsbanken, OECD, Internationella valutafonden) använder ekonomiska och matematiska modeller för att belysa det ekonomiska värdet av hushållsarbete (som utförs främst av kvinnor), och kvinnornas bidrag till BNP skulle till och med vara större om deras obetalda arbete räknades in, vilket visar hur kvinnors arbete diskrimineras.
- Ac. Kulturella traditioner, arbetsorganisationen och den dagliga praxisen är naturligtvis skälen till att det främst är kvinnan som tar huvudansvaret för hemmet. Europeiska kvinnor mellan 25 och 45 år ägnar 162 minuter mer än män åt hushållssysslor, och detta sociala bidrag genom obetalt hushållsarbete räknas fortfarande inte in i BNP. Detta bidrag har varit grundläggande för att uppehållandet av välfärdsstaten och den europeiska sociala modellen.
- Ad. År 2012 diskuterade rådet och Europaparlamentet kommissionens förslag till kommande flerårig budgetram 2014–2020 (COM(2011)0398), och parlamentets utskott för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män antog ett yttrande i

---

¹ Eurofound, tredje undersökningen av livskvaliteten i Europa, s.57.

² Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor, *Family life and work*, 2010

vilket det bland annat framhölls att parlamentet ”understryker behovet av ökad finansiering för jämställdhetsåtgärder, såväl för sysselsättning och tillväxt som för att bekämpa könsbaserad horisontal och vertikal segregering, löne- och pensionsskillnader mellan könen och en ökande fattigdom bland kvinnor, och som för rättigheter och demokrati” samt uppmanade kommissionen och rådet att införa jämlikhet som ett särskilt mål i programmet ”Rättigheter och medborgarskap” och att se till att Daphne-programmet blir en separat, oberoende post i detta program¹.

- Ae. Det har gjorts få framsteg under det senaste årtiondet med att rätta till könsbalansen i det politiska beslutsfattandet, och genomsnittet i EU har förbättrats med endast 4 procentenheter, från 22 procent 2003 till 26 procent 2012². Det är fortfarande få kvinnor i ledande ställning inom näringslivet och universiteten och antalet kvinnliga politiker och forskare ökar mycket långsamt.
- Af. Under 2012 var tre av fyra ledamöter i de nationella parlamenten i EU män, och de medlemsstater med över 30 procent kvinnliga parlamentsledamöter var Sverige, Finland, Danmark, Belgien, Nederländerna, Slovenien, Spanien och Tyskland, att jämföra med Malta och Ungern, där andelen kvinnor var lägre än 10 procent.
- Ag. Under 2012 uppgick andelen kvinnliga ledamöter i de regionala och lokala församlingarna i EU i genomsnitt till 32 procent och i de nationella regeringarna till 27 procent – det vill säga en 3-procentig ökning sedan 2003, alltså en mycket liten förändring – men det finns stora skillnader mellan medlemsstaterna (till exempel uppgår andelen kvinnor i de nationella regeringarna till 49 procent i Frankrike och 6 procent i Grekland)³.
- Ah. I FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor stadgas att man ska säkerställa kvinnornas rätt att, på samma villkor som gäller för män, rösta vid alla val och folkomröstningar samt vara valbara till alla genom allmänna val tillsatta organ, delta i utformningen av de styrande samhällsorganens politik och inneha ämbeten och fullgöra alla officiella åligganden på alla nivåer inom förvaltningen samt delta i icke-statliga organisationer och sammanslutningar inom landets offentliga och politiska liv.
- Ai. I strategin för jämställdhet 2010–2015 framhålls att kvinnor, trots att de utgör nästan hälften av arbetskraften i EU och mer än hälften av alla personer med universitetsexamen, fortfarande är underrepresenterade i beslutsfattandet och beslutfattande ställningar och att de senaste tillgängliga uppgifterna (2010) visar att 46 procent av alla personer med filosofie doktorsexamen i EU-27 var kvinnor, men att bara 15,5 procent av de högre läroanstalterna förestods av kvinnor och bara 10 procent av universiteten hade en kvinnlig rektor⁴.
- Aj. Inom många sektorer, även sådana där kvinnorna är i majoritet, finns det fortfarande ett ”glastak” som hindrar kvinnorna att nå de högre posterna, framför allt de högsta

---

¹ Yttrande från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män till budgetutskottet över den preliminära rapporten som bidrag till ett positivt resultat av godkännandeprocessen för den fleråriga budgetramen 2014-2020, 19.9.2012.

² Källa: Kommissionen, *Report on progress on equality between women and men in 2012* (SWD(2013)0171).

³ Källa: Kommissionen, *Report on progress on equality between women and men in 2012* (SWD(2013)0171).

⁴ Kommissionen, *She Figures 2012 - Gender in Research and Innovation* (2013).

chefsposterna. Denna diskriminering sker bland annat genom att deras kompetens och arbete undervärderas och genom den ojämlika fördelningen av yrkesmässiga ansvarsområden som följer av detta.

- Ak. I EU måste minst 40 procent av de börsnoterade storbolagens styrelseledamöter tillhöra det underrepresenterade könet (generellt sett kvinnor) senast den 1 januari 2020. Enligt kommissionen fanns det endast 16,6 procent kvinnliga ledamöterna i sådana bolag i april 2013 och 11,8 procent i oktober 2010.
- Al. I november 2012 publicerades 2012 års rapport om genomförandet av EU:s handlingsplan för jämställdhet och kvinnors egenmakt i utvecklingssamarbetet 2010-2015.
- Am. I april 2012 tecknade UN Women och EU ett nytt samförståndsavtal om att stärka samarbetet mellan de båda institutionerna i syfte att främja kvinnors egenmakt och jämställdheten i hela världen samt bekräfta partnerskapet mellan de två parterna och deras åtagande att främja och stödja kapacitetsutveckling för att säkerställa jämställdhetsintegrering av all politik och alla program och se till att de nationella planerna och budgetarna räcker till för förverkligandet av jämställdhetsåtaganden. Bland annat framhävs vikten av att se till att kvinnor blir bättre representerade i det ekonomiska, politiska och rättsliga beslutsfattandet, att förbättra kvinnornas framtidsutsikter på det professionella och sociala planet och att bekämpa sexuellt och könsrelaterat våld.¹
- An. Våld mot kvinnor är, oavsett om det är fysiskt, sexuellt eller psykologiskt, ett av de främsta hindren för jämställdhet och innebär en kränkning av kvinnors grundläggande rättigheter samt är fortfarande den vanligaste kränkningen av de mänskliga rättigheterna, trots de åtgärder som vidtagits för att bekämpa det. Detta våld överskrider alla geografiska, ekonomiska, sociala och kulturella gränser. I undersökningar om könsrelaterat våld uppskattas att mellan en femtedel och en fjärdedel av alla kvinnor i Europa har upplevt fysiska våldshandlingar minst en gång under sitt vuxna liv, att mer än en tiondel har utsatts för sexuellt våld som omfattade fysiskt tvång, att 12–15 procent av kvinnorna i Europa utsätts för våld i hemmet och att sju kvinnor dör varje dag i EU på grund av sådant våld². Människohandel för sexuella ändamål, där den överväldigande majoritet offer är kvinnor och flickor, är en oacceptabel kränkning av de mänskliga rättigheterna och innebär en modern form av slaveri. Den ekonomiska nedgången gör att våldet i nära relationer ökar, och åtstrammingsåtgärderna påverkar stödtjänsterna, vilket gör att de kvinnor som är utsatta för våld hamnar i en än mer sårbar situation.
- Ao. De traditionella könsrollerna och könsstereotyperna om kvinnor har fortfarande ett stort inflytande på arbetsfördelningen mellan kvinnor och män i hemmet, på arbetsplatsen och i samhället i stort. Könsstereotyperna tenderar även att befästa de nedärvda hindren för jämställdhet och att begränsa kvinnornas yrkesval och möjligheter till personlig utveckling och kan delvis ligga bakom snedfördelningen mellan könen inom vissa sektorer och yrken. Medierna kan spela en viktig roll såväl för spridningen av

---

¹ http://ec.europa.eu/europeaid/who/partners/international_organisations/documents/un-woman_en.pdf

² *European Added Value Assessment of March 2013 on combating violence against women*, PE 504.467.

stereotyper, och därmed till och med förmedla en förnedrande bild av kvinnor, och för översexualiseringen av småflickor som för att motverka könsstereotyper, stärka kvinnornas deltagande i beslutsfattandet och främja jämställdheten.

- Ap. Europaparlamentet anser att det finns en mängd olika familjesammansättningar i EU-länderna, bland annat civilt partnerskap eller äktenskap mellan personer av samma eller olika kön, familjer där föräldrarna är gifta eller ogifta och av samma eller olika kön, ensamstående föräldrar, fosterföräldrar och familjer med barn från tidigare förhållanden, och att de har rätt till samma skydd genom den nationella lagstiftningen och EU-lagstiftningen.
- Aq. Rätten till hälsa, i synnerhet sexuell och reproduktiv hälsa, är en mänsklig rättighet som måste garanteras alla kvinnor oavsett deras sociala status, ålder, sexuella läggning, härkomst, rättsliga ställning eller etniska ursprung.
- Ar. Kvinnor på landsbygden utsätts i större utsträckning för diskriminering på flera grunder och för könsstereotyper än kvinnor i städer och sysselsättningsgraden bland dessa kvinnor är mycket lägre än bland stadskvinnorna. Många kvinnor kommer dessutom aldrig in på den officiella arbetsmarknaden och är därför inte vare sig anmälda som arbetssökande eller registrerade i arbetslöshetsstatistiken, vilket orsakar särskilda ekonomiska och rättsliga problem i samband med rätten till mammaledighet, sjukledighet, pension och tillgång till socialt skydd, och även problem i händelse av skilsmässa.
- As. Insamlingen av statistiska uppgifter om bristen på jämställdhet måste prioriteras i arbetet med att bekämpa orsakerna till att jämställdhet inte uppnås i EU.
- At. Positiva åtgärder för kvinnor har visat sig vara av grundläggande betydelse för att de till fullo ska integreras på arbetsmarknaden, beslutsfattandet och samhället i stort.

Ekonomiskt oberoende och lika lön

1. Europaparlamentet understryker att krisen påverkar kvinnor på andra sätt än män, och påpekar att kvinnornas arbetsvillkor har blivit betydligt mer osäkra, särskilt på grund av att atypiska anställningsformer blivit allt vanligare, och att deras inkomster har sjunkit avsevärt på grund av en rad faktorer, inbegripet den fortsatta löneklyftan mellan kvinnor och män och kvinnors följaktligen lägre arbetslöshetsersättning och pension, det faktum att andelen ofrivilligt deltidsarbete ökar, liksom tillfälliga anställningar och visstidsanställningar, vilket gör att den mer varaktiga sysselsättningen minskar. Parlamentet hyser farhågor om att budgetnedskärningarna kommer att förvärra problemet, eftersom kvinnorna kommer att drabbas oproportionerligt hårt. Medlemsstaternas regeringar och arbetsmarknadsparterna uppmanas att utarbeta en handlingsplan och konkreta, ambitiösa mål samt att med hjälp av jämställdhetskonskvensbedömningar analysera hur kvinnor respektive män påverkas av den ekonomiska och finansiella krisen.
2. Europaparlamentet påpekar att erfarenheten av tidigare kriser är att männens sysselsättning generellt sett brukar återhämta sig snabbare än kvinnornas.

3. Europaparlamentet understryker att även om jämställdheten på arbetsmarknaden tenderat att öka till följd av krisen, sett till skillnaderna mellan könen i fråga om sysselsättnings- och arbetslöshetsnivåerna, är detta inte resultatet av att EU plötsligt har gjort framsteg på jämställdhetsområdet, utan snarare en följd av den snabba tillbakagången av männens sysselsättningsgrad, som i större utsträckning påverkats av krisen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta sina ansträngningar för att öka kvinnornas deltagande i beslutsfattandet, att göra det lättare att förena arbete och privatliv och att fortsätta kampen mot kvinnovåldet.
4. Europaparlamentet betonar att flexibla arbetstider bör vara den anställdes val och inte framtvingas eller genomdrivas av arbetsgivaren. Parlamentet tar avstånd från flexibla och otrygga anställningar som förhindrar familjebildning och ett stabilt familjeliv.
5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera i högkvalitativ, rimligt prissatt och lättillgänglig omsorg om barn, sjuka, personer med funktionsnedsättning, äldre och andra omsorgsberoende personer, med flexibla öppettider som går att kombinera med heltidsarbete, så att så många som möjligt får möjlighet att förena arbete med familj och privatliv. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att kvinnor och män som har hand om barn och andra omsorgsberoende personer får erkännande genom omvårdnadsbidrag och rätt till individuell socialförsäkring och individuella pensionsrätter. Parlamentet ber arbetsmarknadsparterna att ta fram specifika initiativ för validering av de färdigheter som uppnåtts under en omsorgsrelaterad ledighetsperiod.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre kontrollera att EU-direktiven om likabehandling av kvinnor och män tillämpas korrekt av alla medlemsstater.
7. Europaparlamentet uppmanar rådet att häva blockeringen av antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 92/85/EEG om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar.
8. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen vidtar alla åtgärder som står till dess förfogande för att säkerställa verkställandet av alla aspekter av EU-direktiven om likabehandling av kvinnor och män, bland annat av arbetsmarknadsparterna – som förhandlar fram kollektivavtal – samt att främja en dialog med arbetsmarknadsparterna för att diskutera frågor såsom insynsvänlig lönesättning och villkoren för deltids- och visstidsanställningar för kvinnor och uppmuntra kvinnors deltagande i ”gröna” och innovativa branscher. Parlamentet understryker vikten av kollektivförhandlingar för att bekämpa diskriminering av kvinnor – särskilt i samband med tillträde till arbetsmarknaden, lön, arbetsvillkor, karriärmöjligheter och utbildning – och för att öka jämställdheten.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja åtgärder och insatser för stöd och rådgivning till kvinnor som vill bli egna företagare.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att jämställdhetsintegrera sammanhållningspolitiken för perioden 2014–2020 i syfte att uppnå målen för Europa 2020-strategin. Parlamentet efterlyser i synnerhet ett åtagande från EU:s sida om att

garantera jämställdhet mellan könen och att jämställdhetsintegrera all politik i unionen och medlemsstaterna. Parlamentet påpekar att vissa åtgärder framför allt kräver en verklig politisk vilja, något som hittills saknats när det gäller skapandet av hållbara, rättvisa och lika villkor för alla kvinnor och män.

11. Parlamentet konstaterar att ett jämställt deltagande av kvinnor och män på arbetsmarknaden skulle kunna öka EU:s ekonomiska potential avsevärt och samtidigt befästa dess rättvisa och inkluderande förhållningssätt. Parlamentet erinrar om att en helt jämlik deltagandegrad skulle leda till en ökning på 12,4 procent av BNP per capita till 2030.
12. Europaparlamentet påpekar att kommissionen i december 2012 erkände att de ungdomspolitiska strategierna (ungdomssysselsättningspaketet och ungdomsgarantin) måste jämställdhetsintegreras. Kommissionen bör göra ännu mer för att uppmuntra medlemsstaterna att vidta åtgärder för att garantera att flickor har samma möjligheter inom skola och yrkesutbildning som pojkar.
13. Parlamentet konstaterar att skillnaden mellan kvinnors respektive mäns pensioner uppgår till i genomsnitt 39 procent, medan löneskillnaderna mellan könen beräknas uppgå till 16 procent. Storleken på kvinnornas pensioner påverkas generellt sett av en rad faktorer, bland annat de typer av otrygga anställningsavtal som de tvingas acceptera och avbrott i arbetslivet.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att den grundläggande principen ”lika lön för lika arbete” gäller för både kvinnor och män, och medlemsstaterna uppmanas att upprätthålla offentliga arbetsplatsinspektioner i enlighet med den nationella lagstiftningen, i syfte att kartlägga förekomsten av låglöneyrken där personalen huvudsakligen utgörs av kvinnor, vilket skapar situationer av indirekt lönediskriminering. Parlamentet understryker att slutsatserna från bedömningen av det europeiska mervärdet visar att den ekonomiska tillväxten skulle öka med 0,1 procent om löneklyftan mellan könen minskade med 1 procentenhet, varför det under den rådande ekonomiska nedgången är oerhört viktigt att minska löneskillnaderna. Kommissionen uppmanas att stödja medlemsstaterna i deras insatser för att minska löneklyftan mellan könen genom att tillämpa strategier för dess undanröjande och främja bästa praxis.
15. Europaparlamentet upprepar att den nuvarande versionen av direktiv 2006/54/CE inte är tillräckligt effektiv för att vare sig hantera problemet med löneklyftan mellan könen eller nå målet om jämställdhet i arbetslivet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål se över direktiv 2006/54/EG och föreslå ändringar av det i enlighet med artikel 32 i direktivet och på grundval av artikel 157 i EUF-fördraget, i överensstämmelse med de ingående rekommendationer som ges i bilagan till parlamentets resolution av den 24 maj 2012.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att belöna företag med god jämställdhetspraxis med benämningen ”jämställt företag”.
17. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra allt de kan för att minska löneklyftan mellan könen. Kommissionen och rådet uppmanas att öka flickornas intresse för

framtidssyrken där kvinnor är underrepresenterade, att underlätta tillträdet för dem till dessa yrken och att se till att de får kontinuerlig vidareutbildning under hela sitt yrkesliv samt att arbeta för fullständigt jämlika löner på alla nivåer.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera skäliga löner och pensioner, minska löneklyftan och pensionsskillnaderna mellan kvinnor och män, skapa fler högkvalitativa arbetstillfällen för kvinnor, göra det möjligt för kvinnor att dra nytta av högkvalitativa offentliga tjänster samt öka välfärden.
19. Europaparlamentet efterlyser nya informationskampanjer om lika lön för att öka medvetenheten kring att det i rättvisans och de mänskliga rättigheternas namn är absolut nödvändigt att eftersträva likabehandling av kvinnor och män.
20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att jämställdhetsintegrera budgeten i syfte att granska inte bara de program som riktar sig specifikt till kvinnor, utan samtliga offentliga program och strategier och hur de påverkar resursfördelningen och bidrar till jämställdheten.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att stödja initiativ för att främja lika lön för kvinnor och män, inte minst genom att ge konkret stöd företagen i deras arbete för jämställdhet i arbetslivet.
22. Europaparlamentet noterar att kvinnors karriärutveckling i allmänhet är svag. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra och stödja kvinnor så att de kan få framgångsrika karriärer, bland annat genom positiva åtgärder såsom program för nätverkande och mentorskap, samt att skapa goda förutsättningar och säkerställa att kvinnor i alla åldrar har samma möjligheter som män till utbildning, befordran, fortbildning och omskolning samt får pensionsrätter och arbetslöshetsersättning som är likvärdiga dem som gäller för män.
23. Europaparlamentet påminner om att kvinnor löper större risk att inte hitta ett nytt arbete om de blir arbetslösa, eftersom de i allmänhet oftare har otrygga anställningar.
24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bekämpa alla slags otrygga anställningsförhållanden, enligt principen att tillsvidareanställningar ska åtföljas av riktiga anställningsavtal, samt att bedriva en aktiv sysselsättningspolitik för bra arbeten och att skapa nettoarbetstillfällen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att arbetstagare med atypiska anställningsavtal omfattas av offentliga socialförsäkringsförmåner och rätt till fortbildning. Medlemsstaterna uppmanas även att öka kvinnornas delaktighet på arbetsmarknaden samt att bekämpa könssegregeringen på denna, eftersom EU:s förmåga att till fullo ta tillvara arbetskraftsresurserna är av avgörande vikt för unionens framtida ekonomiska välstånd.
25. Europaparlamentet vidhåller att det är nödvändigt att låta staten och arbetsgivarna ta ansvar för generationsskiftet och rätten till föräldraledighet, det vill säga att kvinnor ska ha rätt att vara både mammor och arbetstagare utan att gå miste om sina arbetsrättigheter.

26. Europaparlamentet betonar att kvinnor utgör 52 procent av Europas totala befolkning, men endast en tredjedel av egenföretagarna och företagsgrundarna inom EU. Kvinnor möter större svårigheter än män i fråga om tillgång till finansiering, fortbildning, nätverkande och möjligheterna att förena arbetsliv och privatliv. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att stödja kvinnligt företagande och tillvarata potentialen hos halva EU:s befolkning för att säkerställa en hållbar, varaktig tillväxt¹.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utvärdera effekten av de nya pensionssystemen på olika kategorier av kvinnor, med särskild uppmärksamhet på deltidanställningar och atypiska anställningsavtal, och att anpassa de sociala skyddssystemen, särskilt när de yngre generationerna berörs.
28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att med hjälp av exempelvis informationskampanjer öka andelen kvinnor inom yrken som enligt stereotypa föreställningar betraktas som ”manliga”, inte minst inom vetenskap och ny teknik, för att fullt ut tillvarata det humankapital som Europas kvinnor utgör och uppnå målen i Europa 2020-strategin på ett bättre sätt samt öka jämställdheten.
29. Europaparlamentet anser att det för främjandet av kvinnors återinträde på arbetsmarknaden krävs mångfacetterade politiska lösningar, inbegripet livslångt lärande, bekämpande av otrygga anställningar och främjande av arbeten med rättigheter och varierande organisation av arbetet på kvinnors begäran, så att kvinnor inte tvingas ge upp eller avbryta sitt arbetsliv.
30. Europaparlamentet understryker behovet av skyndsamma åtgärder för att förbättra situationen för unga kvinnor och kvinnor med otrygga arbetsförhållanden, särskilt invandrarkvinnor och kvinnor som tillhör etniska minoriteter, som är ännu mer sårbara i tider av ekonomisk och social kris. Parlamentet kräver ytterligare åtgärder för att minska ojämlikheten mellan könen när det gäller tillgång till hälso- och sjukvård, som måste vara lika för alla.
31. Europaparlamentet är oroat över vissa medlemsstaters lagstiftning, som inte uttryckligen förbjuder möjligheten för arbetsgivare att begära att kvinnor när de rekryteras skriver på en avskedsansökan på förhand, vilket gör att lagstiftningen om moderskapsskydd kan kringgås.
32. Europaparlamentet konstaterar att det sociala skyddet utgör särskild måltavla för två av åtstramningspolitikens främsta syften: att minska budgetunderskottet genom nerdragning av de sociala kostnaderna och att förbättra konkurrenskraften och kostnadseffektiviteten genom lägre företagsskatt.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaternas arbete för att förbättra sysselsättningsmöjligheterna för missgynnade kvinnor, exempelvis invandrarkvinnor, kvinnor som tillhör etniska minoriteter, kvinnor med funktionsnedsättning och ensamstående mödrar, och därmed öka deras chanser till

---

¹ Meddelande från kommissionen, *Handlingsplan för företagande 2020 – Stärka företagandet i EU* (COM(2012)0795).

ekonomisk självständighet genom att förbättra deras tillgång till allmän och yrkesinriktad utbildning.

34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa specifika åtgärder för långtidsarbetslösa, med särskild tonvikt vid yrkesutbildning och ett snabbt återinträde på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka det sociala skyddet vid arbetslöshet som ett sätt att bekämpa den växande fattigdomen, framför allt bland kvinnor.
35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra kvinnor att mot bakgrund av övergången till ett hållbart samhälle delta i yrkesutbildning som ett led i det livslånga lärandet, med fokus på små och medelstora företag. Detta förbättrar de kvinnliga arbetstagarnas anställningsbarhet.
36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta specifika åtgärder inriktade på unga arbetstagare, särskilt förbud mot oskäligen anställningsavtal för ungdomar i samband med huvudsakligen fasta anställningar och säkerställande av skriftliga avtal, program för praktiktjänstgöring och praktiktjänstgöringsbidrag som är förenliga med gällande kollektivavtal och täcks av socialförsäkringen.
37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bekämpa kvinnors svartarbete, eftersom det bidrar till en fullständig avreglering av kvinnolönerna och därmed till ökad fattigdomen bland kvinnor, särskilt senare i livet.
38. Europaparlamentet understryker att det för att ungdomsgarantin ska kunna förverkligas krävs offentliga investeringar som främjar skapandet av nettoarbetstillfällen, skapar tillsvidareanställningar med verkliga anställningsavtal och respekterar kollektiva löneförhandlingar samt principen om lika lön för lika arbete. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna eftertryckligen att säkerställa att ungdomsgarantin inte leder till att bristen på jämställdhet på arbetsmarknaden återuppstår.
39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge kvinnor som vill starta företag tillräckligt ekonomiskt stöd och lämplig utbildning, i syfte att uppmuntra kvinnligt företagande.
40. Europaparlamentet betonar att det är bättre att förebygga än att bota. Medlemsstaterna uppmanas därför att närmare studera barnens situation genom att granska ungdomsarbetslösheten, procentandelen unga som varken arbetar eller studerar, familjernas disponibla inkomster, fattigdomsriskerna och löneskillnader, vilket skulle göra det möjligt att fastställa svåra sociala och sysselsättningsrelaterade problem på ett snabbare sätt och med större precision.
41. Europaparlamentet riktar en stark rekommendation till medlemsstaterna om att öka investeringarna i det offentliga utbildningssystemet genom att stärka den demokratiska modellen, undervisningsorganisationen, modernisera läroplanerna, förbättra arbetsvillkoren i skolan och säkerställa universell kostnadsfri tillgång till högkvalitativ och inkluderande utbildning och sociala insatser och på det sättet motverka bristfällig skolgång och avhopp.

42. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att öka investeringarna i offentlig service, utbildning och hälso- och sjukvård, i synnerhet primärvård inriktad på sexuell och reproduktiv hälsa. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att garantera kvinnors rätt till kostnadsfri, högkvalitativ offentlig gynekologisk vård och förlossningsvård och till sexuell och reproduktiv hälsa i allmänhet, inklusive rätten till abort. Parlamentet betonar att medlemsstaterna bör se till att alla kvinnor har samma rättigheter i fråga om preventivmedel, mödravård och sexualitet och uppmanar därför medlemsstaterna att samla in uppgifter för att kartlägga situationen för kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och sexuella och reproduktiva rättigheter.
43. Europaparlamentet påminner om att EU den 22 januari 2012 ratificerade FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, enligt vilken signatarstaterna förbinder sig att säkerställa och främja ett fullt förverkligande av alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter för alla personer med funktionsnedsättning, utan diskriminering av något slag på grund av funktionsnedsättning samt att avstå från alla handlingar som är oförenliga med konventionen.
44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erkänna det bidrag till samhället som de kvinnor ger som väljer – eller tvingas – att gå ner i arbetstid för att ta hand om sina barn eller andra nära anhöriga i brist på annan omsorg.
45. Europaparlamentet understryker att det blir allt vanligare att kvinnor är familjeförsörjare, och uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att inrätta statusen ”anhörigvårdare”, dels för att kvinnor inte ska drabbas negativt i arbetslivet, dels för att erkänna den oerhört viktiga roll de har i samhället.
46. Europaparlamentet påminner om att det nu har fastställts åtgärder för att öka sysselsättningsgraden till 75 procent bland personer i åldrarna 20–64 år, i enlighet med Europa 2020-strategin, och uppmanar medlemsstaterna eftertryckligen att tillämpa dessa åtgärder.
47. Europaparlamentet understryker att kvinnor med funktionsnedsättning och kvinnor som tar hand om ett barn med funktionsnedsättning är extra sårbara. Parlamentet efterlyser omsorgsinrättningar och omsorgstjänster som gör att dessa kvinnor bättre kan förena sitt familjeliv och arbetsliv och inte behöver sluta arbeta helt på grund av att de saknar stöd och det inte finns någon som kan ta hand om deras omsorgsberoende anhöriga från födseln till vuxen ålder.
48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att höja budgeten till förmån för barn för att öka tillgången på offentliga förskolor och fritidshem samt dagvård och äldreboenden, då det är nästan uteslutande kvinnor som drar omsorg om äldre i hemmet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa goda förutsättningar för att förbättra kvinnors anställningsbarhet och öka deras deltagande på arbetsmarknaden genom rimligt prissatt omvårdnad och barnomsorg, föräldraledighetssystem och flexibla arbetsvillkor på frivillig basis, särskilt när kvinnor återvänder till arbetsmarknaden efter lång frånvaro till följd av barnafödande eller andra familjeåtaganden. Parlamentet påminner i detta sammanhang om de mål som rådet fastställde och bekräftade i den europeiska jämställdhetspakten (2011–2020) för att förbättra tillgången till barnomsorg i

medlemsstaterna (Barcelonamålen). Kommissionen uppmanas att åtgärda bristen på rimligt prissatt barnomsorg i de landspecifika rekommendationerna för 2014.

49. Europaparlamentet betonar att en åtstramning av finanspolitiken inte får hota de framsteg som uppnåtts tack vare jämställdhetspolitiken.
50. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen i resolutionen av den 13 mars 2012 om att lägga fram ett omfattande meddelande om situationen för enpersonshushåll i EU, med politiska förslag som syftar till att få till stånd rättvis behandling på områden som beskattning, socialförsäkring, boende, hälso- och sjukvård, försäkringar och pensioner på grundval av principen om politisk neutralitet i förhållande till hushållens sammansättning.
51. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erkänna hushållsarbetets värde för välfungerande och välmående familjer samt att ta hänsyn till detta i nationalräkenskaperna för att öka allmänhetens medvetenhet om det sociala värdet av detta arbete.
52. Europaparlamentet konstaterar att förlusten av arbetstillfällen och den ökade arbetslösheten är två av de mest markanta aspekterna av den pågående krisen, vilket framgår av den ökade arbetslösheten i E-27 mellan september 2011 och september 2012, från 9,8 procent till 10,6 procent, vilket innebär ytterligare 2,145 miljoner fler arbetslösa¹.
53. Europaparlamentet understryker att alla kommissionens familjepolitiska initiativ måste omfatta alla familjer, utan diskriminering på grund av deras sammansättning.
54. Europaparlamentet framhäver vikten av att utveckla rättsbegreppet gemensamt ägande i syfte att garantera ett fullständigt erkännande av kvinnors rättigheter inom jordbrukssektorn, adekvat socialförsäkringsskydd samt erkännande av kvinnors arbete.
55. Europaparlamentet påminner om att 31,6 procent av männen och 40 procent av kvinnorna i EU i åldrarna 30–34 år har högskole- eller universitetsexamen, enligt kommissionens siffror från 2012. Parlamentet påpekar att 60 procent av alla nytexaminerade är kvinnor. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att vidta fler åtgärder för att förbättra kvinnornas tillträde till och deltagande på arbetsmarknaden, särskilt på områden där de fortfarande är underrepresenterade, såsom högteknologi, forskning, naturvetenskap och ingenjörsvetenskap, och för att förbättra kvaliteten på kvinnors sysselsättning, framför allt med hjälp av livslångt lärande och utbildning på alla nivåer. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att använda strukturfonderna för att uppnå detta.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att prioritera och särskilt uppmärksamma grupper av kvinnor med särskilda behov, såsom kvinnor med

---

¹ Eurostat, pressmeddelande av den 31 oktober 2012, 155/2012.

funktionsnedsättning, kvinnor med ansvar för anhöriga, äldre kvinnor, kvinnor som tillhör minoriteter, invandrarkvinnor, kvinnor med låg eller ingen yrkesutbildning, och att utveckla specifika åtgärder anpassade efter deras förhållanden och behov.

Bekämpning av könsstereotyper

57. Europaparlamentet framhåller att det för att undanröja könsstereotyper och främja modeller för lika beteende inom det sociala och ekonomiska livet är oerhört viktigt att inpränta dessa värderingar redan från en tidig ålder i skolorna och att i skolorna, på arbetsplatserna och i medierna bedriva informationskampanjer där männens roll för att främja jämställdhet och rättvis fördelning av familjeansvaret och balansen mellan yrkes- och privatlivet framhålls. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka sina insatser för att undanröja de sexistiska stereotyper som medierna förmedlar, och vill uppmärksamma viktiga åtgärder som anges i parlamentets betänkande om undanröjandet av könsstereotyper, som antogs 2013. Medlemsstaterna, och särskilt deras medietillsynsmyndigheter, uppmanas att se över vilken plats kvinnor ges – både kvantitativt och kvalitativt sett – samt att verka för en balanserad icke-stereotyp kvinnobild som respekterar kvinnors värdighet, olika roller och identitet och där större vikt läggs vid deras sociala utveckling, medborgerliga rättigheter och roll i det civila samhället, institutionerna och arbetslivet samt i medierna och i reklammaterial och tv i synnerhet, inte minst för att undvika att förmedla könsstereotyper och motverka en översexualisering av småflickor.
58. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att ta fram högstadie- och gymnasieundervisning om könsstereotyper, riktad till ungdomar från tolv år och uppåt. Denna bör grundas på god praxis och syfta till att undervisa manliga och kvinnliga elever i könsrollsfrågor, med målet att undanröja stereotyper kring sociala roller och vad det innebär att vara kvinna eller man. Parlamentet anser att dessa stereotyper – till exempel föreställningen att kvinnor ska utföra vissa sysslor, såsom att sköta om barn, äldre och hemmet, medan männen ska ha ett inkomstbringande arbete och karriär – får inte förekomma i läroböckerna.

Jämställdhet i beslutsfattandet

59. Europaparlamentet betonar att man för att främja kvinnors deltagande i beslutsfattandet måste vidta åtgärder som motverkar könsdiskriminering och den stereotypa och fördomsfulla synen på kvinnorollen samt genomföra strategier för lika rättigheter och möjligheter inom det ekonomiska, sociala och politiska livet samt kulturlivet (bekämpa oregelbundna och oförutsägbara arbetstider, införa rättvisa och lika löner och öka utbudet av offentlig barnomsorg och skolor) som får den positiva följden att fler kvinnor deltar på alla nivåer av det sociala och politiska livet.
60. Europaparlamentet understryker behovet av att fördubbla ansträngningarna på EU-nivå för att öka andelen kvinnor inom politiken och inom EU-institutionerna, däribland Europaparlamentet. Kvinnors deltagande i politiken på nationell, regional och kommunal nivå måste också uppmuntras. Här spelar de politiska partierna en avgörande roll. Parlamentet framhåller att en jämn könsfördelning inom politiken är en av de demokratiska hörnstenarna i att vårt politiska system och är avgörande för uppnåendet av en demokratisk representation av EU-medborgarna. Det påverkar både direkt och

indirekt kvinnornas deltagande i val. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och de nationella partierna att beakta jämställdhetsaspekten när de upprättar sina vallistor och tillsätter höga administrativa befattningar inom sina myndigheter.

61. Europaparlamentet betonar att kvotering i samband med val har en gynnsam effekt på den kvinnliga representationen och välkomnar de jämställdhets- och könskvoteringsystem som flera medlemsstater lagstiftat om. Parlamentet uppmanar de medlemsstater med särskilt få kvinnliga ledamöter i de politiska församlingarna att överväga liknande åtgärder. Parlamentet anser att EU mot bakgrund av sina värderingar och ambitioner bör föregå med gott exempel genom att närma sig en jämn könsfördelning inom sina institutioner. Valet till Europaparlamentet 2014, som kommer att följas av utnämningen av nästa kommission och tillsättningen av de högre administrativa posterna inom EU-institutionerna, utgör ett tillfälle att närma sig en jämställd demokrati på EU-nivå. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att främja en jämn könsfördelning genom att utse både en kvinna och en man som kandidater till respektive kommissionsledamotspost, och den person som väljs till kommissionens ordförande uppmanas att beakta målet om en jämn könsfördelning i samband med sammansättningen av kommissionen.
62. Europaparlamentet finner det beklagansvärt att dess kvinnliga ledamöter enligt parlamentets egna siffror endast utgör 36 procent av det totala antalet ledamöter, och att 64 procent av ledamöterna således är män. I de nationella parlamenten är andelen kvinnliga ledamöter så låg som 26 procent och andelen manliga ledamöter 74 procent. Parlamentet konstaterar att motsvarande siffror inom kommissionen är 32 procent respektive 68 procent.
63. Europaparlamentet anser att det inte endast är en rättvisefråga att kvinnor ska inbegripas i beslutsfattandet utan att det även är nödvändigt för att förbättra företagens konkurrenskraft, och därför bör ingå som ett strategiskt mål på alla politikområden till stöd för en produktiv ekonomi. Parlamentet menar att bristande jämställdhet på detta område innebär ett dåligt tillvaratagande av kompetens, vilket är oförenligt med Europa 2020-strategin, där kunskap är en av nyckelkomponenterna.
64. Europaparlamentet betonar att kvinnor enligt kommissionens statistik för närvarande innehar 15,8 procent av styrelseposterna i de största börsnoterade bolagen och att arbetet med att rätta till denna situation går trögt, med en årlig ökning bland de högsta företagsledarna i dessa bolag på bara 0,6 procent. Parlamentet konstaterar att 97 procent av bolagens styrelseordförande är män. Mot denna bakgrund uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att främja en jämnare könsfördelning på ledande poster i företagen och för ett snabbt genomförande av dessa åtgärder, och på så sätt bidra till bättre resultat inom företagen, stärkt konkurrenskraft och ekonomiska vinster för EU-länderna. Vidare poängterar parlamentet att det har konstaterats att fler kvinnor på topposter i näringslivet ger företagen goda organisatoriska och ekonomiska resultat och bättre beslutsfattande. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag till direktiv om att höja andelen kvinnliga icke verkställande styrelseledamöter i börsnoterade företagen genom att sätta upp ett mål på minst 40 procent kvinnor till 2020. Kommissionen uppmanas att genom informationskampanjer öka andelen kvinnor i små och medelstora företag ledningsorgan. Rådet uppmanas att snarast inleda

förhandlingar med parlamentet om dess första behandling av ärendet, med målet att alla EU-institutioner ska nå en överenskommelse före slutet av den sjunde valperioden.

Våld mot kvinnor

65. Europaparlamentet konstaterar att feminiseringen av fattigdomen kan leda till ökad kvinnlig människohandel, sexuellt utnyttjande och tvångsprostitution och göra att kvinnorna blir mer ekonomiskt beroende och att fler kvinnor utsätts för våld i hemmet.
66. Europaparlamentet konstaterar att den ekonomiska krisen bidrar till alla former av trakasserier och våld samt till prostitution, som kvinnor faller offer för, vilket är ett brott mot de mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar att det krävs ökade offentliga, ekonomiska och mänskliga resurser för att genomföra insatser riktade till grupper som befinner sig i riskzonen för fattigdom och hantera risksituationer som barn och ungdomar, äldre, personer med funktionsnedsättning och hemlösa personer befinner sig i.
67. Europaparlamentet understryker att prostitution är en form av våld, ett hinder för jämställdhet och ett sätt att utveckla organiserad brottslighet. Medlemsstaterna uppmanas att erkänna prostitution som en form av våld mot kvinnor, som inte ska ses som ett arbete ens om det är ”frivilligt”.
68. Europaparlamentet påpekar att det är medlemsstaterna som har det främsta ansvaret för att stoppa människohandeln. Parlamentet finner det otillfredsställande att det i april 2013 endast var sex medlemsstater som hade meddelat att de fullt ut införlivat EU-direktivet mot människohandel, vilket skulle ha införlivats senast den 6 april 2013.
69. Europaparlamentet betonar vikten av att bekämpa våld mot kvinnor för att uppnå jämställdhet. Rådet, kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att göra enhetliga insatser på detta område och att prioritera ytterligare åtgärder för att stärka strategier och åtgärder för att skydda kvinnors värdighet och bekämpa våld mot kvinnor. Parlamentet välkomnar de ansträngningar som gjorts såväl på gemenskapsnivå som nationellt för att bekämpa våld mot kvinnor, män och barn, till exempel direktivet mot människohandel och lagstiftningspaketet för att stärka offrens rättigheter i EU, men understryker samtidigt att detta fortfarande utgör ett allvarligt och olöst problem. Parlamentet uppmanar kommissionen att utropa 2016 till det europeiska året mot våld mot kvinnor samt att ta fram en därmed sammanhängande EU-omfattande strategi och en handlingsplan för att stoppa våldet mot kvinnor, inbegripet lagligen bindande instrument. Detta bör inbegripa framläggandet, före slutet av 2014, av ett förslag till rättsakt grundad på artikel 84 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med åtgärder för att främja och stödja medlemsstaternas förebyggande arbete mot våld mot kvinnor samt informationsinsatser, datainsamling och finansiering av icke-statliga organisationer, i enlighet med rådets slutsatser från mars 2010. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att snarast ratificera Europarådets Istanbulkonvention om våld mot kvinnor, och kommissionen uppmanas att stödja nationella ratificeringsförfaranden och inleda EU:s anslutning till konventionen, efter att ha utvärderat konsekvenserna och mervärdet av denna anslutning.

70. Europaparlamentet understryker att undanröjandet av könsstereotyper är av central vikt för bekämpandet av våld mot kvinnor och att detta kräver ett stort engagemang som omfattar familjerna, utbildningssystemet, medierna, reklamen och vardagspråket. Parlamentet anser att detta kräver en omfattande strategi med medverkan av offentliga myndigheter, privata organisationer och arbetsmarknadsparterna samt ett individuellt åtagande med stöd från institutioner, handlingsplaner och beteenden som är i samklang med dessa värderingar.
71. Europaparlamentet insisterar på att nolltolerans mot alla former av våld mot kvinnor måste vara en topprioritering för alla institutioner i hela EU. Medlemsstaterna uppmanas att bibehålla – och utöka – riktade förebyggande program för att angripa källorna till våld mot kvinnor samt att garantera tillgång till olika typer av förebyggande arbete, rättsligt skydd och hjälp i samband med våld i hemmet, vilket även gäller i fall av olaga förföljelse. Parlamentet understryker därför vikten av ett ökat samarbete, både horisontellt och vertikalt, mellan EU-medlemsstaternas myndigheter, regionala och lokala myndigheter, kvinnoorganisationer och det civila samhället för att effektivt bekämpa våld mot kvinnor, och uppmanar kommissionen att främja detta samarbete i syfte att utarbeta och tillämpa en effektiv strategi för bekämpning av våld mot kvinnor.
72. Europaparlamentet konstaterar att detta våld varje år skördar hundratals dödsoffer i EU och att det krävs omedelbara konkreta åtgärder.
73. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att förbättra insamlingen av högkvalitativa primärdata om stödet till kvinnor som har överlevt våld i hemmet, och att dessa data måste vara jämförbara och tillförlitliga och inte begränsas till brottsstatistik ur polisregistren, utan kompletteras med omfattande högkvalitativa fältstudier.
74. Europaparlamentet påminner om att det under det cypriotiska ordförandeskapet 2012 konstaterades att det inte finns specialiserade stödtjänster som kvinnojourer för kvinnliga våldsoffer och stödtelefonlinjer överallt och att dessa tjänster under alla omständigheter är ojämnt fördelade i medlemsstaterna. Parlamentet efterlyser en utbyggnad av dessa absolut nödvändiga tjänster, så att kvinnor kan rapportera om våld som utsatts för.
75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samordna sina insatser i kampen mot nätverk för människohandel och organiserad brottslighet samt att anta och stärka åtgärder inom lagstiftningen, förvaltningen, utbildningen och det sociala och kulturella området för att minska efterfrågan på prostitution.
76. Europaparlamentet framhåller att EU:s migrationsstrategier för att ”bekämpa olaglig invandring” bygger på att kriminalisera statusen som ”irreguljär” och förtrycka immigranter, något som återvändandedirektivet från 2010 är ett exempel på, och anser att dessa strategier åter bör inriktas på social integration i mottagarländerna. Parlamentet betonar att denna politik ökar utsattheten och försvarslösheten bland papperslösa invandrarkvinnor som utsatts för våld och som i de flesta fall inte söker hjälp.
77. Europaparlamentet påminner om att papperslösa invandrarkvinnor befinner sig i en särskilt utsatt situation och kan i många länder inte få något annat stöd utöver den offentliga sjukvården om de utsatts för våld i hemmet.

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fullgöra sitt åtagande att jämställdhetsintegrera det gemensamma europeiska asylsystemet.
79. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att i sina nationella handlingsplaner för att utrota våld i hemmet införa skyldigheten att stödja papperslösa invandrarkvinnor på exakt samma sätt som lagligen bosatta kvinnor, utan att institutionerna ska vara skyldiga att rapportera sådana fall till myndigheterna.
80. Europaparlamentet konstaterar med oro att uppgifter i Europeiska jämställdhetsinstitutets rapport *Review of the Implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States: Violence against Women, Victim Support* (2012) visar att utbildningen inom och hållbarheten på finansieringen av myndigheter, föreningar och frivilligorganisationer som hjälper kvinnor som utsätts för våld i hemmet klart och tydligt påverkas av den ekonomiska krisen.
81. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att bygga ut den kostnadsfria offentliga hälso- och sjukvården till stöd för kvinnliga våldsoffer och att utöka de skyddade boendenas antal och kapacitet, med specialiststöd på en rad olika språk till kvinnor av olika nationalitet och för kvinnor med funktionsnedsättning och garantier för lämpligt rättsligt stöd samt psykologisk rådgivning och terapi. Invandrarkvinnor födda utanför EU och romska kvinnor bör få tillgång till specialiserad hälso- och sjukvård på detta område.
82. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett europeiskt observatorium för våld mot kvinnor, inom ramen för befintliga institutionella strukturer (Europeiska jämställdhetsinstitutet).
83. Europaparlamentet understryker vikten av kontinuerlig utbildning för behörig personal som har hand om kvinnor som utsatts för fysiskt, sexuellt och psykiskt våld. Detta är helt nödvändigt för personal som är de första som kommer i kontakt med dessa kvinnor, däribland inom socialtjänsten, vården, civilskyddet och polisen.
84. Europaparlamentet betonar att program som främjar jämställdhet och bekämpning av allt slags våld mot kvinnor, barn och ungdomar måste garanteras fortsatt finansiering i syfte att bekämpa de i vårt samhälle djupt rotade stereotyperna.
85. Europaparlamentet betonar behovet av att integrera jämställdhetsperspektivet och kampen mot könsrelaterat våld i EU:s utrikespolitik, politik för utvecklingsarbete och internationella handelspolitik. Parlamentet uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att aktivt främja och stödja kvinnors medinflytande och deltagande i bilaterala och multilaterala förbindelser med stater och organisationer utanför EU. Parlamentet understryker vikten av att tillämpa FN:s säkerhetsråds resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet inom ramen för EU:s yttre åtgärder.
86. Europaparlamentet påpekar att kommissionen måste fortsätta sina ansträngningar för att ta upp jämställdhetsfrågan i alla förhandlingar med tredjeländer och i sina landvisa lägesrapporter. Parlamentet understryker sin egen viktiga roll när det gäller att kritisera och följa upp genomförandet av jämställdhetsåtgärder i landstrategidokument och landrapporter.

87. Europaparlamentet betonar betydelsen av att följa upp och konkret genomföra rekommendationerna i Europeiska jämställdhetsinstitutets rapporter.
88. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

MOTIVERING

Under 2012 – ett år då EU:s åtstramningspolitik – bland annat politiken för ekonomisk styrning – tillämpades och tre av unionens länder blev föremål för trojkans ingripanden (Grekland, Irland och Portugal) uppmärksammade föredraganden de verkliga vardagsproblemen för en stor del av EU:s kvinnor.

År 2012 blev ytterligare 2,145 miljoner människor arbetslösa i EU jämfört med 2011. Fattighetsrisken uppgick till 26 procent för kvinnor och 23,9 procent för män.

Miljontals kvinnor är drabbade av arbetslöshet, otrygga anställningar, realvärdesänkningar av lönerna och pensionerna, låga löner och lönediskriminering. Unga kvinnor befinner sig i en extremt oviss situation och sitter i en rävsax mellan svårigheten att ta sig in på arbetsmarknaden (med en ungdomsarbetslöshet på 23,1 procent) och de instabila arbetsförhållanden som de utsätts för, vilket äventyrar det ekonomiska oberoende som är en förutsättning för jämställdhet. Många kvinnor tvingas flytta utomlands i jakt på ett bättre liv.

Många lågavlönade kvinnor som har intensiva arbetscheman inom industrin, handeln och den sociala sektorn är trots att de arbetar. Ett växande antal kvinnliga arbetstagare arbetar extra utanför sitt ordinarie yrke för att kunna försörja sig själva och sina familjemedlemmar, som ofta går arbetslösa. Det finns också kvinnor som tvingas be om hjälp då de inte har pengar att köpa mat till sina barn. Högutbildade inom tekniska och akademiska yrken som får lägre social och yrkesmässig status och sämre livskvalitet.

År 2012 fanns det i EU 25,4 miljoner barn i riskzonen för fattigdom och social utestängning – ett dramatiskt samhällsproblem som det vanligtvis är kvinnor som är mest aktiva att bekämpa och försöka lindra. Budgetnedskärningarna inom den offentliga servicen resulterar i minskad tillgång till utbildning och vård att kvinnor ofta inte får någon god mödrahälsovård under graviditeten. Konsekvenserna av de nedskärningar av de sociala förmånerna som många hushåll drabbas av blir ännu mer negativa i samband med arbetslöshet.

Det mycket omtalade målet att stärka kvinnornas deltagande i politiken, samhälls- och föreningslivet och kulturlivet riskerar helt klart att nedprioriteras, särskilt i fallet med kvinnor i de lägsta samhällsskikten.

Det är uppenbart att den ojämlikhet som finns inom de enskilda länderna är ännu större om man jämför länderna med varandra. Arbetslösheten i eurozonens södra och yttre delar uppgick i genomsnitt till 17,3 procent under 2012 och till 7,1 procent i eurozonens norra och centrala delar. Fattigdomen har ökat i två tredjedelar av medlemsstaterna, men inte i den övriga tredjedelen.

Skapandet av stora geografiska områden med billig arbetskraft, som de stora ekonomiska grupperna kan tjäna pengar på, och nedrustningen av offentlig service innan den åter görs vinstgivande genom privatisering är de lösningar som de stora ekonomiska och finansiella grupperna förespråkar för att lösa sina problem med att berika sig. EU och flera nationella regeringar har försökt att omsätta dessa idéer i praktiken.

Det som i dag kallas en ekonomisk och finansiell kris är också en demokrati- och jämställdhetspris. Det är en kris som berör det som uppnåtts efter att flera generationer kvinnors kämpat för det under århundranden.

Föredraganden betonar att det inte går att bedriva sådan politik samtidigt som man försöker ”undvika” eller ”minimera” dess inverkan på jämställdheten, som det ofta brukar heta. Denna politik är inte förenlig med jämställdhet. I betänkandet föreslås därför följande åtgärder för att motverka dessa sociala och ekonomiska politiska strömningar:

- Främjande av rätten till trygga anställningar och låta kvinnors skaparkraft och produktionsförmåga tjäna som grund för deras jämlika deltagande på alla verksamhetsområden och för den ekonomiska och sociala utvecklingen.
- Säkerställande av rätten till trygga anställningar, avskaffande av direkt och indirekt lönediskriminering och tryggande av kvinnors rätt att förena arbete med barn utan att drabbas negativt av det.
- Skapande av värdebeständiga löner och pensioner, garantier för adekvat social trygghet vid arbetslöshet, sjukdom, föräldraskap, funktionsnedsättning och åldrande, lika tillgång för alla kvinnor till kostnadsfri och högkvalitativ offentlig hälso- och sjukvård.
- Förebyggande av de bakomliggande orsakerna till fattigdom och social utestängning och den ökande prostitutionen och människohandeln med kvinnor och barn samt stärkt finansiering av organisationer och institutioner som stöder kvinnliga våldsoffer.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	23.1.2014
Slutomröstning: resultat	+: 13 -: 8 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Regina Bastos, Edit Bauer, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis, Inês Cristina Zuber
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Izaskun Bilbao Barandica, Anne Delvaux, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Kläß, Angelika Werthmann
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Michael Cashman, Elisabetta Gardini, Anna Hedh